

BESZÁMOLÓ (85)

EFOP-3.1.8-17-2017-00141 - „Tőlünk színes a világ”

Augusztus 12. - A fiatalok világnapja

A nyári hónapokban sem lankadt a lelkesedésünk a világnapok iránt. Augusztusban a fiatalok világnapját helyeztük a középpontba, mert ez a gyerekeket közelebbről érinti, mégis csak róluk szól! A témák elég szerteágazóak voltak, hiszen ez a világnap elég nagy mozgásteret kínál.

Az ENSZ 1999-ben szavazta meg, hogy a fiataloknak legyen egy saját, külön napjuk. Céljuk az volt, hogy a fiatalok is kapjanak egy olyan napot, amelyen felhívhatják a figyelmet a társadalomban elfoglalt szerepükre, jogaikra, kötelességükre, és nem utolsósorban a nehézségekre, amikkel szembe kell nézniük.

A gyerekekkel sokat beszélgettünk arról, hogy milyen különbözőségeket éreznek a saját életük, felfogásuk és a felnőttek, szüleik, tanáraik gondolkodásmódja között. Érdekes volt tapasztalni, hogy mennyi mindent vélnek másképpen, mint mi, a tanáraik, viszont nagyon üdítő volt az is, hogy van véleményük, amit meg is mernek fogalmazni.

A fiatalok problémáinál előkerült az elvándorlás, kivándorlás kérdésköre: a gyerekek több mint fele mondta azt,

hogy külföldön szeretne élni legalább egy rövidebb ideig.

Érintettük még a gyerekvállalás kérdését is: mivel ezek a gyerekek még igen fiatalok, nem sokat gondolkodtak még ezen a kérdésen, de sokat hallják a médiumokból, hogy milyen lehetőségeket kapnak a családok. Mindegyikük szeretne több gyereket is, de nagyon távolinak érzik még azt az időt, amikor ez eljön.

Sokat beszélgettük a mintakövetésről is: kiskamaszként természetesen mindet megkérdőjeleznek, amit a felnőttektől hallanak, látnak, de jó volt hallani, hogy példaképként többen is a szüleiket nevezték meg. Egyetértettünk abban is, hogy minden generáció más és más, de ahhoz, hogy a társadalom összetartsen, hasonló értékrendet kell a generációknak képviselni. Értékként nevezték meg a gyerekek a családot, a barátokat, a tanulást és a jó munkahelyet is. Fontosnak tartják, hogy a véleményüket szabadon elmondhassák.

A beszélgetés után kimentünk a közeli játszótérre csapatépítő játékokat játszani, a kooperációs ernyő volt a kedvenc. Az együttműködésre és a kommunikációra is próbáltuk hangsúlyt fektetni, így egymással, háttal, instrukciók alapján kellett lerajzolni egy képet. Hát, érdekes alkotások születtek!

A naptárlap és a levél elkészítése közben sokat beszélgettek.

A zárórendezvényre készülve előkerestük az év során készült képeket, produktumokat. Nagyon jó volt látni a

fotókat, sok-sok emléket idézett fel a gyerekekben. A közös együttlétet megkoronázva együtt készítettünk süteményt és limonádét.

A nap fénypontja a cerediekkal való skype-beszélgetés volt. A technikai nehézségek után jó volt látni a gyerekek örömét, ahogyan közeli ismerősként üdvözlük egymást.

Azt gondoljuk, ez volt a projekt célja: olyan gyerekek, akik távol élnek egymástól barátságokat kössenek, amik reméljük, egész életükben megmaradnak, olyan élményeket szerezni, amikre szívesen emlékeznek vissza; olyan hasznos időtöltést szervezni, ahol megismerhetik magukat és egymást. Úgy gondoljuk, sikerült.

Erdős-Gojdár
Anna